

บทที่ 3

การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาท้องถิ่น

3.1 หลักและแนวคิดในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

การพัฒนาตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนนโยบายของรัฐบาล ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และนโยบายผู้บริหารท้องถิ่น

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554)

คณะรัฐมนตรีรับทราบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) ตามที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเสนอ โดยมีวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย ยุทธศาสตร์การพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 และการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผล สรุปได้ดังนี้

1. วิสัยทัศน์ประเทศไทย

มุ่งพัฒนาสู่ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน (Green and Happiness Society) คนไทยมีคุณธรรมนำความรอบรู้ รู้เท่าทันโลก ครอบครัวยั่งยืน ชุมชนเข้มแข็ง สังคมสันติสุข เศรษฐกิจมีคุณภาพ เสถียรภาพ และเป็นธรรม สิ่งแวดล้อมมีคุณภาพและทรัพยากรธรรมชาติที่ยั่งยืน อยู่ภายใต้ระบบบริหารจัดการประเทศที่มีธรรมาภิบาล ดำรงไว้ซึ่งระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และอยู่ในประชาคมโลกได้อย่างมีศักดิ์ศรี”

2. พันธกิจ

เพื่อให้การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 มุ่งสู่ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน”

ภายใต้แนวปฏิบัติของ “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เห็นควรกำหนดพันธกิจของการพัฒนาประเทศ ดังนี้

- 1.1 พัฒนาคนให้มีคุณภาพ คุณธรรมนำความรอบรู้อย่างเท่าทัน
- 1.2 เสริมสร้างเศรษฐกิจให้มีคุณภาพ เสถียรภาพ และเป็นธรรม
- 1.3 ดำรงความหลากหลายทางชีวภาพ และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ

และ

คุณภาพสิ่งแวดล้อม

- 1.4 พัฒนาระบบบริหารจัดการประเทศให้เกิดธรรมาภิบาลภายใต้ระบอบประชาธิปไตยอันมี

พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

3. วัตถุประสงค์

3.1 เพื่อสร้างโอกาสการเรียนรู้คุณธรรม จริยธรรมอย่างต่อเนื่องที่ขับเคลื่อนด้วยการเชื่อมโยง

23

บทบาทครอบครัว สถาบันศาสนาและสถาบันการศึกษา เสริมสร้างบริการสุขภาพอย่างสมดุลระหว่างการส่งเสริม การป้องกัน การรักษา และการฟื้นฟูสมรรถภาพ และสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

3.2 เพื่อเพิ่มศักยภาพของชุมชน เชื่อมโยงเป็นเครือข่าย เป็นรากฐานการพัฒนาเศรษฐกิจ คุณภาพชีวิต และอนุรักษ์ ฟื้นฟู ใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน นำไปสู่การพึ่งตนเองและลดปัญหาความยากจนอย่างบูรณาการ

3.3 เพื่อปรับโครงสร้างการผลิตสู่การเพิ่มคุณค่าของสินค้าและบริการบนฐานความรู้และนวัตกรรม รวมทั้งสนับสนุนให้เกิดความเชื่อมโยงระหว่างสาขาการผลิตเพื่อทำให้มูลค่าการผลิตสูงขึ้น

3.4 เพื่อสร้างภูมิคุ้มกัน และระบบบริหารความเสี่ยงให้กับภาคการเงิน การคลัง พลังงาน ตลาดปัจจัยการผลิต ตลาดแรงงาน และการลงทุน

3.5 เพื่อสร้างระบบการแข่งขันด้านการค้าและการลงทุนให้เป็นธรรม และคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศ รวมทั้งสร้างกลไกในการกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาสู่ประชาชนในทุกภาคส่วนอย่างเป็นธรรม

3.6 เพื่อเสริมสร้างความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและคุณค่าความหลากหลายทางชีวภาพ ควบคู่กับการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้เป็นที่มั่นคงของการพัฒนาประเทศ และการดำรงชีวิตของคนไทยทั้งในรุ่นปัจจุบันและอนาคต รวมทั้งสร้างกลไกในการรักษาผลประโยชน์ของชาติอย่างเป็นธรรมและอย่างยั่งยืน

3.7 เพื่อเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการประเทศสู่ภาครัฐ ภาคธุรกิจเอกชน และภาคประชาชน และขยายบทบาทขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควบคู่กับการเสริมสร้างกลไกและกระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาวัฒนธรรมประชาธิปไตยให้เกิดผลในทางปฏิบัติต่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

4. เป้าหมาย

4.1 เป้าหมายการพัฒนาคุณภาพคนและความเข้มแข็งของชุมชน

4.1.1 การพัฒนาคน

1) คนไทยทุกคนได้รับการพัฒนาให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา คุณธรรม จริยธรรม อารมณ์ มีความสามารถในการแก้ปัญหา มีทักษะในการประกอบอาชีพ มีความมั่นคงในการดำรงชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรี และอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข

2) เพิ่มจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทยเป็น 10 ปี พัฒนากำลังแรงงานระดับกลางที่มี

คุณภาพเพิ่มเป็นร้อยละ 60 ของกำลังแรงงานทั้งหมด และเพิ่มสัดส่วนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาเป็น 10 คน ต่อประชากร 10,000 คน

24

3) อายุคาดหมายเฉลี่ยของคนไทยสูงขึ้นเป็น 80 ปี ควบคู่กับการลดอัตราเพิ่มของการเจ็บป่วยด้วยโรคป้องกันได้ใน 5 อันดับแรก คือ หัวใจ ความดันโลหิตสูง เบาหวาน หลอดเลือดสมอง และมะเร็ง นำไปสู่การเพิ่มผลิตภาพแรงงาน และลดรายจ่ายด้านสุขภาพของบุคคลลงในระยะยาว

4.1.2 การพัฒนาชุมชนและแก้ปัญหาความยากจน ทุกชุมชนมีแผนชุมชนแบบมีส่วนร่วม และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำแผนชุมชนไปใช้ประกอบการจัดสรรงบประมาณเพิ่ม กิจกรรมสร้างสรรค์สังคมและบรรเทาปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติด และขยายโอกาสการเข้าถึงแหล่งทุน การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และลดสัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลงเหลือร้อยละ 4 ภายในปี 2554

4.2 เป้าหมายด้านเศรษฐกิจ

4.2.1 โครงสร้างเศรษฐกิจ สัดส่วนภาคเศรษฐกิจในประเทศต่อภาคการค้าระหว่างประเทศ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 75 ภายในปี 2554 และสัดส่วนภาคการผลิตเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 15 ภายใน ปี 2554

4.2.2 เสถียรภาพเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยร้อยละ 3.0-3.5 ต่อปี สัดส่วนหนี้สาธารณะต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ไม่เกินร้อยละ 50 และความยืดหยุ่นการใช้พลังงานเฉลี่ยไม่เกิน 1:1 ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10

4.2.3 ความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจ สัดส่วนรายได้ของกลุ่มที่มีรายได้สูงสุด ร้อยละ 20 แรก ต่อรายได้ของกลุ่มที่มีรายได้ต่ำสุดร้อยละ 20 ไม่เกิน 10 เท่าภายในปี 2554 และสัดส่วนผลผลิตของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40 ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10

4.3 เป้าหมายการสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

4.3.1 รักษาความสมบูรณ์ของฐานทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพ ให้มีพื้นที่ป่าไม้ไว้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 33 และต้องเป็นพื้นที่ป่าอนุรักษ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 18 ของพื้นที่ประเทศ รวมทั้งรักษาพื้นที่ทำการเกษตรในเขตชลประทานไว้ไม่น้อยกว่า 31,000,000 ไร่

4.3.2 รักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมต่อการดำรงคุณภาพชีวิตที่ดีและไม่เป็นภัยคุกคามต่อระบบนิเวศ ตลอดจนคุณภาพชีวิตของคนไทย

4.4 เป้าหมายด้านธรรมาภิบาล

4.4.1 มุ่งให้ธรรมาภิบาลของประเทศดีขึ้น มีคะแนนภาพลักษณ์ของความโปร่งใสอยู่ที่ 5.0 ภายในปี 2554 ระบบราชการมีขนาดที่เหมาะสม และมีการดำเนินงานที่คุ้มค่าเพิ่มขึ้น ลดกำลังคนภาคราชการให้

ได้ร้อยละ 10 ภายในปี 2554 ธรรมาภิบาลในภาคธุรกิจเอกชนเพิ่มขึ้น ท้องถิ่นมีขีดความสามารถในการจัดเก็บ

รายได้และมีอิสระ ในการพึ่งตนเองมากขึ้น ภาคประชาชนมีความเข้มแข็ง รู้สิทธิ หน้าที่ และมีส่วนร่วมมากขึ้นในการตัดสินใจและรับผิดชอบในการบริหารจัดการประเทศ

25

4.4.2 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับประชาธิปไตยและธรรมาภิบาลในบริบทไทย ให้มีการศึกษาวิจัย พัฒนาองค์ความรู้ในด้านวัฒนธรรมประชาธิปไตย วัฒนธรรมธรรมาภิบาล และวัฒนธรรมสันติวิธีเพิ่มขึ้นในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10

5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ภายใต้บริบทการเปลี่ยนแปลงในกระแสโลกาภิวัตน์ที่ปรับเปลี่ยนเร็วและสลับซับซ้อนมากยิ่งขึ้น จำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศที่เหมาะสม ดังนี้

5.1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคนและสังคมไทยสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนให้มีคุณธรรมนำความรู้ เกิดภูมิคุ้มกัน

5.2 ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและสังคมให้เป็นรากฐานที่มั่นคงของประเทศ ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการกระบวนการชุมชนเข้มแข็งด้วยการส่งเสริมการรวมตัว ร่วมคิด ร่วมทำในรูปแบบที่หลากหลาย และจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่องตามความพร้อมของชุมชน

5.3 ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างการผลิตให้สมดุลและยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเพื่อสร้างความเข้มแข็งของภาคการผลิตและบริการ บนฐานการเพิ่มคุณค่าสินค้าและบริการจากองค์ความรู้สมัยใหม่ภูมิปัญญาท้องถิ่นและนวัตกรรม และการบริหารจัดการที่ดี รวมทั้งสร้างบรรยากาศการลงทุนที่ดีด้วยการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ การปฏิรูปองค์กร การปรับปรุงกฎระเบียบ การพัฒนามาตรฐานในด้านต่าง ๆ และการดำเนินนโยบายการค้าระหว่างประเทศให้สนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ พร้อมทั้งการสร้างภูมิคุ้มกันและระบบบริหารความเสี่ยงของระบบเศรษฐกิจที่มีประสิทธิภาพ

5.4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาบนฐานความหลากหลายทางชีวภาพและการสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ให้ความสำคัญกับการรักษาฐานทรัพยากรและความสมดุลของระบบนิเวศเพื่อรักษาสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ การสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและการพัฒนาที่ยั่งยืน

5.5 ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการประเทศ มุ่งเสริมสร้างความเป็นธรรมในสังคมอย่างยั่งยืน

6. การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผล

การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 สู่การปฏิบัติ ต้องให้ภาคีพัฒนาทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อน โดยนำเอาแนวทางการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ของแผนมาแปลงไปสู่แผนปฏิบัติการในระดับต่าง ๆ ควบคู่ไปกับการปรับระบบการจัดสรรทรัพยากร การปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ การสร้างองค์ความรู้ รวมทั้งการติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบ โดยมีแนวทางสำคัญ ดังนี้

26

6.1 เสริมสร้างบทบาทการมีส่วนร่วมของภาคีพัฒนา จัดทำแผนปฏิบัติการในระดับต่าง ๆ ที่บูรณาการเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 ภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

6.2 กำหนดแนวทางการลงทุนที่สำคัญตามยุทธศาสตร์การพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10

6.3 เร่งปรับปรุงและพัฒนากฎหมายเพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้บังเกิดผลในทางปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล

6.4 ศึกษาวิจัยสร้างองค์ความรู้และกระบวนการเรียนรู้เพื่อหนุนเสริมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 สู่การปฏิบัติ

6.5 พัฒนาระบบการติดตามประเมินผลและสร้างดัชนีชี้วัดความสำเร็จของการพัฒนาในทุกระดับ

6.6 สนับสนุนการพัฒนากระบวนการฐานข้อมูลในทุกระดับและการเชื่อมโยง โครงข่ายข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานกลางระดับนโยบาย ตลอดจนระดับพื้นที่และท้องถิ่น

สรุปนโยบายที่สำคัญของรัฐบาล

1. นโยบายการปฏิรูปการเมือง การปกครองและการบริหาร

การเมืองเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปโดยราบรื่น สะท้อนความต้องการของประชาชนแต่สถานการณ์การเมือง และการบริหารในช่วงเวลาที่ผ่านมาเกิดวิกฤติทางการเมืองและการบริหาร รัฐบาลจึงกำหนดนโยบาย ดังนี้

1.1 สนับสนุนการจัดทำรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับถาวร เพื่อการปฏิรูปการเมืองโดยเน้นความสำคัญที่ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการจัดทำรัฐธรรมนูญในทุกระดับ

1.2 เสริมสร้างมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ประพฤติมิชอบทั้งในภาคการเมืองและภาคราชการ ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ส่งเสริมองค์กรอิสระและประชาชนในการ

ตรวจสอบการทุจริตประพฤติมิชอบให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลรวมทั้งการป้องกันการกระทำที่เข้าข่ายผลประโยชน์ทับซ้อน โดยการจัดทำพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับกรขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคล และประโยชน์ส่วนรวมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่รัฐ

1.3 จัดทำแผนแม่บทพัฒนาการเมืองที่เสริมสร้างระบบคุณธรรม จริยธรรมทางการเมือง วัฒนธรรมและการเรียนรู้ใหม่ทางการเมืองโดยการจัดตั้งสภาพัฒนาการเมืองให้เป็นองค์กรหลักในการจัดทำแผนแม่บทพัฒนาการเมืองประสบความสำเร็จ รวมทั้งทำหน้าที่ประสาน ติดตาม กำกับการดำเนินการตามแผนแม่บท พัฒนาการเมืองให้ดำเนินไปอย่างต่อเนื่องเพื่อเป็นการตอบสนองเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ

1.4 จัดทำแผนแม่บทการใช้ทรัพยากรสื่อสารของชาติ การใช้เครื่องมือสื่อสารของรัฐเพื่อประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ต่อการศึกษาทางการเมืองประชาชน รวมทั้งการปลูกฝังความรู้ ความเข้าใจ

27

เกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รวมทั้งเน้นการทำ ความเข้าใจในเนื้อหาสาระของการปฏิรูปการเมือง

1.5 ส่งเสริมเสรีภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของสื่อมวลชน ควบคู่กับความรับผิดชอบต่อสังคม และผลักดันให้มีกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ เพื่อจัดระบบสื่อ ภาครัฐสื่อเอกชน และสื่อชุมชนให้เป็นสื่อสาธารณะอย่างแท้จริง

1.6 ส่งเสริมบทบาทขององค์กรเอกชนและภาคประชาชน ให้มีบทบาทควบคู่กับองค์กร ภาครัฐในการพัฒนาศักยภาพของประชาชนสังคมและชุมชนท้องถิ่น เพื่อก่อให้เกิดการรวมรวมกลุ่มที่ มีความเข้มแข็งสามารถพิทักษ์ปกป้องสิทธิและผลประโยชน์ของตน และสังคมไทย

1.7 มุ่งเน้นการบริหารทรัพยากรบุคคลและการจัดองค์กรภาครัฐ ให้สอดคล้องกับทิศ ทางการนำพาประเทศไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน สังคมมีความเข้มแข็งและประชาชนมีความสุขด้วยการ ดำรงชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงโดยให้การรับราชการมีความเป็นมืออาชีพ ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ ของรัฐสามารถดำรงชีพอย่างพอเพียง มีมโนสุจริต ตลอดจนมีสมรรถนะจิตความสามารถในการให้บริการ ประชาชนตามแนวทางพระราชทาน “**เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา**”

1.8 สนับสนุนการกระจายอำนาจอย่างต่อเนื่องตามครรลองระบอบประชาธิปไตย เพื่อให้ ท้องถิ่นสามารถพึ่งตนเองและการปกครองตนเองได้ ตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นนั้น

2. นโยบายเศรษฐกิจ

นโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาลยึดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง คือ การใช้หลักคุณธรรมกำกับการ พัฒนาเศรษฐกิจเสรีเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานราก ซึ่งเปรียบเสมือนรากแก้วของประเทศเศรษฐกิจ ระบบตลาดและเศรษฐกิจส่วนรวมให้มีส่วนร่วมในการขยายตัวทางเศรษฐกิจภายใต้กรอบความยั่งยืนและ ความพอดี โดยเน้นให้ภาคเอกชนมีบทบาทนำและผนึกกำลังร่วมกับภาครัฐและภาคประชาสังคมเพิ่มความ เข้มแข็งให้แก่เศรษฐกิจทั้งสามภาคดังกล่าว โดยมีนโยบายหลักดังนี้

2.1 ภาคเศรษฐกิจฐานราก เป็นรากฐานที่สำคัญของระบบเศรษฐกิจไทยซึ่งจะต้องสร้างให้เกิดความเข้มแข็งตามแนวทางดังนี้

2.1.1 การเกษตรกรรม สนับสนุนให้การพัฒนาการเกษตรตามแนวทางทฤษฎีใหม่เป็นทางเลือกสำคัญสำหรับเกษตรกรรายย่อย ในขณะที่ขยายโอกาสในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และยกระดับคุณภาพของผลผลิต โดยอาศัยเทคโนโลยีการจัดการ และการเชื่อมโยงระบบตลาด

2.1.2 ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น จะได้รับการสนับสนุนให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภคตามศักยภาพทางการตลาดในระดับต่าง ๆ คือระดับภูมิภาค ระดับชาติ และระดับการส่งออก โดยจัดระบบการบริการจัดการ โครงการแบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างเทคโนโลยีและการจัดการควบคู่ไปกับสนับสนุนด้านการตลาด

28

2.1.3 แรงงาน ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญอีกส่วนหนึ่งของภาคเศรษฐกิจฐานราก จะเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างภาคแรงงานภาคเอกชนและภาครัฐ ให้ครอบคลุมถึงการพัฒนาคุณภาพและฝีมือของแรงงานในระดับต่างๆ ตลอดจนส่งเสริมให้แรงงานทุกกลุ่มมีงานทำ มีอาชีพเสริม ได้รับการคุ้มครองและดูแลด้านสุขอนามัย ความปลอดภัยในการทำงาน ตลอดจนมีหลักประกันความมั่นคง รวมทั้งสวัสดิการแรงงานอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

2.1.4 การขยายตัวทางเศรษฐกิจของภาคเศรษฐกิจฐานราก ตามแนวทางข้างต้นจะดำเนินการควบคู่ไปกับการดูแลผู้ที่ไม่พร้อมหรือยังไม่สามารถปรับตัวได้ โดยการจัดสวัสดิการสงเคราะห์และบริการทางสังคมที่จำเป็นอย่างทั่วถึง และโดยการดูแลโอกาสในการเรียนรู้การศึกษา ตลอดจนการฝึกอาชีพสำหรับคนเหล่านี้และลูกหลาน นอกจากนั้นการเติบโตทางเศรษฐกิจจะต้องได้รับการดูแลมิให้เกิดผลกระทบทางลบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอีกด้วย

เพื่อการนี้จะปรับปรุงบทบาทของผู้ว่าราชการจังหวัดและหน่วยงานภูมิภาค โดยปรับปรุงระบบความสัมพันธ์ระหว่างภูมิภาค ท้องถิ่น ชุมชน และภาคประชาสังคมอย่างเหมาะสมเพื่อร่วมกันรับผิดชอบดูแลผู้ด้อยโอกาส ตลอดจนรักษาและดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างทั่วถึง เป็นธรรมและมีประสิทธิภาพ

2.2 ภาคเศรษฐกิจระบบตลาด รัฐบาลถือเป็นนโยบายที่จะให้กลไกการตลาดสามารถดำเนินการได้อย่างเต็มที่ภายใต้หลักคุณธรรมและการสร้างความเป็นธรรมในภาคเศรษฐกิจ การจัดการดำเนินการที่มีผลประโยชน์ทับซ้อน และการแสวงหาผลประโยชน์ส่วนบุคคล และจะอาศัยกลไกการตลาดเสริมเพิ่มประสิทธิภาพในการแข่งขันด้วยความเป็นธรรม ดังนี้

2.2.1 การพัฒนาอุตสาหกรรมส่งเสริมให้มีการลงทุนทั้งจากใน และนอกประเทศในอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในการแข่งขันสูงตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 และให้ความสำคัญกับ

การลงทุนเพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านเทคโนโลยีและการสร้างทรัพย์สินทางปัญญาของประเทศเป็น ส่วนรวม

2.2.2 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จะอาศัยความเป็นพันธมิตรระหว่างเอกชนและรัฐ ผนึกกำลังเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง โดยใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตลอดจนการบริหารจัดการ ในการสร้างความเข้มแข็งให้แก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทุกประเภท นอกจากนี้จะให้ความสำคัญเป็นพิเศษแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทุกประเภท นอกจากนี้จะให้ความสำคัญเป็นพิเศษแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้ทรัพย์สินทางปัญญา

2.2.3 การส่งออก ส่งเสริมและผลักดันการส่งออกสินค้าและบริการ โดยมีภาคเอกชนเป็น กลไกขับเคลื่อน ตลอดจนสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจการค้าภายในประเทศ รวมทั้งสร้าง เสถียรภาพของราคาสินค้าที่มีความเป็นธรรมทั้งผู้ผลิตและผู้บริโภค

29

2.2.4 การท่องเที่ยว พัฒนาประเทศไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพ มีมาตรฐานความ ปลอดภัยและบริการระดับสากล เน้นเอกลักษณ์และวัฒนธรรมไทยควบคู่กับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ส่งเสริมการตลาดท่องเที่ยวเชิงรุกทั้งในและต่างประเทศเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวคุณภาพ

2.2.5 พลังงานส่งเสริมประสิทธิภาพและประหยัดการใช้พลังงาน การพัฒนาและใช้ ประโยชน์พลังงานทดแทน การสำรวจและพัฒนาแหล่งพลังงานทั้งภายในประเทศและนอกประเทศรวมถึง เขตพัฒนาร่วมกันกับประเทศเพื่อนบ้าน การส่งเสริมการใช้พลังงาน การกำหนดโครงสร้างราคาพลังงานที่ เหมาะสมและการปรับโครงสร้างการบริหารกิจการพลังงานให้เหมาะสม โดยแยกงานนโยบายและการ กำกับดูแลให้มีความชัดเจนรวมทั้งส่งเสริมการแข่งขันในธุรกิจพลังงานในระยะยาวและการศึกษาวิจัย พลังงานทางเลือก

2.2.6 โครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการโครงสร้าง พื้นฐาน ให้มีคุณภาพ ประสิทธิภาพ ความโปร่งใสและวางรากฐานการทำงานอย่างเป็นระบบที่ดี สร้าง บุคลากรที่มีคุณภาพ ยึดมั่นความซื่อสัตย์ สุจริต คุณธรรม จริยธรรมเพื่อสร้างมาตรฐานการบริหารจัดการ โครงการที่ดี และสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนตั้งแต่การวางแผนจนถึงการดำเนินโครงการ โดย ขับเคลื่อนโครงการลงทุนขนาดใหญ่ที่อยู่ในแผนแม่บทและมีความพร้อมทุกด้าน เน้นการลงทุนประเภทที่ จะเพิ่มประสิทธิภาพระบบเครือข่ายการจัดส่งสินค้าและพัสดุ การประหยัดพลังงานและลดต้นทุนการขนส่ง และปัญหามลพิษ รวมทั้งโครงการลงทุนตลอดจนการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อลดความสูญเสียที่จะ เกิดจากอุทกภัย และภัยแล้งในพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญทั้งนี้จะจัดให้มีการจัดลำดับความสำคัญของการลงทุน โครงการขนาดใหญ่ที่ชัดเจนขึ้น โดยเร็ว

2.2.7 โครงสร้างพื้นฐานทางปัญญา โดยที่ประเทศไทยได้มีการลงทุนจำนวนมากพอสมควร ในด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจแต่โครงสร้างพื้นฐานทางปัญญายังอยู่ในฐานะด้อยกว่าประเทศคู่แข่ง

หลายประเทศ ดังนั้นรัฐบาลจะจัดทำแผนแม่บทโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญาขึ้นเพิ่มเร่งรัดให้มีการสร้างปัญญาในสังคมเพื่อสนับสนุนเศรษฐกิจพอเพียง และเพื่อสร้างความสามารถของประเทศอย่างยั่งยืน ตลอดจนสนับสนุนให้ภาครัฐและภาคเอกชนร่วมกันสร้างนวัตกรรม

2.2.8 การจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนจากทรัพยากรธรรมชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทรัพยากรชีวภาพเพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีที่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจของประเทศ โดยใช้มาตรการทางเศรษฐกิจที่ผสมผสานกับหลักการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วม และเกิดความเป็นธรรมกับทุกฝ่าย

2.2.9 เศรษฐกิจระหว่างประเทศจะดำเนินนโยบายความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศและการเจรจาการค้าระหว่างประเทศทั้งกรอบทวิภาคี และพหุภาคีที่เป็นประโยชน์กับประเทศชาติและประชาชนโดยอาศัยการมีส่วนร่วมอย่างเหมาะสมของภาคประชาสังคมให้เป็นไปตามขั้นตอน และกระบวนการที่ถูกต้อง

30

2.2.10 การปรับปรุงกฎระเบียบด้านธุรกิจการค้า ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและกฎระเบียบการค้าให้มีความทันสมัยเพื่ออำนวยความสะดวกทางการค้า สร้างความเป็นธรรมและยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน

2.3 ภาคเศรษฐกิจส่วนรวม

2.3.1 การสร้างภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจ ประสิทธิภาพเป็นรากฐานการเติบโตของผลิตภัณฑ์ประชาชาติที่ยั่งยืน ดังนั้นรัฐบาลจึงให้ความสำคัญแก่เป้าหมายในการเพิ่มประสิทธิภาพควบคู่ไปกับการวัดความเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์ประชาชาติ

เพื่อการนี้จะจัดทำแผนแม่บทการสร้างเสริมประสิทธิภาพแห่งชาติ โดยเป็นแผนร่วมกับเอกชนสำหรับภาคเศรษฐกิจที่สำคัญ ให้เสร็จสิ้นภายใน 6 เดือน

2.3.2 การออม มุ่งสนับสนุนการออมในทุกระดับโดยใช้นโยบายการออมที่เหมาะสมและส่งเสริมจิตสำนึกในการประหยัดเพื่อลดหนี้สินในระดับครัวเรือนและเพื่อการดำรงชีพที่ดีในวัยสูงอายุ

2.3.3 การเงินและการคลัง ดำเนินนโยบายงบประมาณขาดดุลเพื่อให้สามารถรองรับการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างเพียงพอ และมีการลงทุนทางด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศและเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจ ในขณะที่เสริมสร้างวินัยทางการเงินการคลังภาครัฐ โดยการใช้จ่ายอย่างมีเหตุผลและประหยัด

3. นโยบายสังคม

รัฐบาลมุ่งมั่นที่จะสร้างสังคมเข้มแข็งที่คนในชาติอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอย่างสมานฉันท์บนพื้นฐานของคุณธรรม โดยมีนโยบาย ดังนี้

3.1 ส่งเสริมความรัก ความสามัคคี ความสมานฉันท์ของคนในชาติ ให้เกิดความร่วมมือกันในการกอบกู้และฟื้นฟูประเทศชาติในทุกด้าน โดยการสรุปบทเรียนจากปัญหาความแตกแยกยาวนาน และความล้มเหลวในการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวในอดีตแล้วนำมาปรับความเข้าใจของประชาชน สร้างกระบวนการแก้ไขปัญหาที่เน้นความสมานฉันท์ของคนในชาติ พร้อมทั้งส่งเสริมการเผยแพร่ตัวอย่างของความร่วมมือที่ดีและมีความสุขของทุกชนชนอย่างต่อเนื่อง

3.2 จัดทำแผนปฏิรูปสังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอย่างสมานฉันท์ บนพื้นฐานคุณธรรมร่วมกับภาคประชาชน ภาคธุรกิจ ภาคประชาสังคม ภาควิชาการ ภาคสื่อมวลชนและสถาบันศาสนา เพื่อสร้างสังคมไทยที่ไม่ทอดทิ้งกัน สังคมที่ชุมชนท้องถิ่นและประชาสังคมเข้มแข็ง สังคมคุณธรรมและสังคมประชาธิปไตย

3.3 เร่งรัดการปฏิรูปการศึกษาโดยยึดคุณธรรมนำความรู้ มุ่งมั่นที่จะขยายโอกาสทางการศึกษาของประชาชนให้กว้างขวางและทั่วถึง โดยคำนึงถึงการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ

31

เสริมสร้างความตระหนักในคุณค่าของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ความสมานฉันท์ สันติวิธี วิถีชีวิตประชาธิปไตย พัฒนาคน โดยใช้คุณธรรมเป็นพื้นฐานของกระบวนการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงความร่วมมือของสถาบันครอบครัว ชุมชน สถาบันทางศาสนาและสถาบันการศึกษา การจัดการศึกษาจะเน้นการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่ สถานศึกษาและท้องถิ่น รวมทั้งการมีส่วนร่วมของประชาชนและภาคเอกชน เพื่อให้การศึกษาสร้างคน และสร้างความรู้สู่สังคมคุณธรรม คุณภาพ สมรรถภาพและประสิทธิภาพ

3.4 พัฒนาสุขภาพของประชาชนให้ครอบคลุมทั้งมิติทางกาย จิต สังคมและปัญญาโดยการปฏิรูประบบสุขภาพเพื่อลดปัจจัยเสี่ยงจากพฤติกรรมและสภาพแวดล้อมที่เน้นการมีส่วนร่วม และพัฒนาระบบบริการสุขภาพทั้งยามปกติและฉุกเฉินที่สมดุลทั้งการเสริมสร้างสุขภาพ การป้องกันโรค การบริการรักษาพยาบาลและการฟื้นฟูสมรรถภาพอย่างมีคุณภาพ ทั่วถึงเป็นธรรมและจะเสนอให้มีการออกพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ

3.5 ส่งเสริมกีฬาพื้นฐานและกีฬามวลชน เพื่อให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาสได้เล่นกีฬาและออกกำลังกายเพื่อสร้างเสริมสุขภาพและสมรรถภาพที่ดี มุ่งเน้นการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาให้เป็นค่านิยมเกิดความสมานฉันท์ของคนในชาติ สนับสนุนกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและอาชีพไปสู่มาตรฐานในระดับสากล

3.6 สร้างความเข้มแข็งของทุกชุมชนท้องถิ่นและประชาสังคมให้สามารถจัดการตนเองเกี่ยวกับความเป็นอยู่ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การปกครอง และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ตลอดจนสิทธิชุมชน โดยส่งเสริมบทบาทของครอบครัว ชุมชน องค์กร อาสาสมัคร ภาคธุรกิจ สถาบันศาสนา สถาบันการศึกษารวมทั้งการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคม ปัญหาสุขภาพจิตอย่างจริงจังและต่อเนื่อง การดูแลเด็กและเยาวชน คนพิการ คนสูงอายุและผู้ด้อยโอกาส การสนับสนุนสิทธิสตรี ตลอดจนความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

3.7 ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนของสังคมมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมที่มีสันติสุขอย่างยั่งยืน บนฐานของวัฒนธรรมไทยและใช้สื่อทุกรูปแบบในการสร้างสรรค์สังคม ส่งเสริม รักษา สืบทอดศิลปวัฒนธรรมของชาติและความหลากหลายของวัฒนธรรมท้องถิ่น เพื่อเชิดชูคุณค่าและจิตวิญญาณของความเป็นไทย ตลอดจนสร้างความสามัคคี เอื้ออาทรสมานฉันท์ของสังคมและประเทศชาติ

3.8 ปฏิรูประบบกระบวนการยุติธรรมโดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมปรับปรุงระบบการสืบสวนสอบสวน การกั้นกรองคดีและการพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดคดี การควบคุมและฟื้นฟูผู้กระทำผิดคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนเพื่อสร้างความเป็นธรรมในสังคมและให้ประชาชนเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้โดยง่าย สะดวก รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ มีการสร้างทางเลือกในกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ รวมทั้งให้ชุมชนมีบทบาทในการประนีประนอมข้อพิพาทและป้องกันเฝ้าระวังอาชญากรรมเพื่อลดปริมาณคดี ความสูญเสียจากอาชญากรรม และความขัดแย้งของสังคม

3.9 ส่งเสริมและพัฒนาประสิทธิภาพของหน่วยงานและบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม โดยนำระบบงานด้านนิติวิทยาศาสตร์ที่มีมาตรฐานของเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการพัฒนาศักยภาพของ

32

หน่วยงานและบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม

4. นโยบายการต่างประเทศ

รัฐบาลมุ่งมั่นในการส่งเสริมผลประโยชน์ของชาติ เสริมสร้างความเข้าใจ และความเชื่อมั่นของประชาคมระหว่างประเทศ โดยการดำเนินนโยบายที่เป็นมิตรกับนานาประเทศ และสานต่อความร่วมมือระหว่างประเทศบนพื้นฐานของคุณธรรม ความโปร่งใส ค่านิยมประชาธิปไตย และการเคารพกฎหมายระหว่างประเทศโดยเฉพาะกฎบัตรสหประชาชาติ และปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน รัฐบาลจึงกำหนดนโยบายดังนี้

4.1 ดำเนินบทบาทเชิงรุกในกรอบทวิภาคีและพหุภาคี เพื่อสนับสนุนความปรองดองและความมั่นคงในชาติ โดยเฉพาะการแก้ไขปัญหาสถานการณ์ในภาคใต้

4.2 ส่งเสริมให้เกิดมิตรภาพและความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน และในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาคและระหว่างภูมิภาค เพื่อให้เกิดเสถียรภาพ ความมั่นคง และความเจริญรุ่งเรืองร่วมกัน

4.3 เสริมสร้างความแข็งแกร่งของอาเซียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเร่งจัดตั้งประชาคมอาเซียน

4.4 ดำเนินบทบาทสร้างสรรค์ในกรอบ สหประชาชาติและกรอบพหุภาคีอื่นๆ เพื่อส่งเสริมสันติภาพ ประชาธิปไตย สิทธิมนุษยชน มนุษยธรรม การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การพัฒนาอย่างยั่งยืน การแก้ไขปัญหาข้ามชาติและการสาธารณสุข

4.5 คุ้มครองสิทธิและผลประโยชน์ของคนไทยในต่างประเทศและเสริมสร้างบทบาทของชุมชนไทยในต่างประเทศ

5. นโยบายการรักษาความมั่นคงของรัฐ

สถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกในยุคโลกาภิวัตน์ ทำให้การรักษาความมั่นคงของรัฐเป็นเรื่องที่ต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่งเนื่องจากปัญหาวิกฤติการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้น สามารถแพร่กระจายความรุนแรงได้อย่างรวดเร็วจนอาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ และความสงบสุขของประชาชนโดยรวม รัฐบาลจึงมีนโยบายดังนี้

5.1 ส่งเสริมการฉีกกำลังระหว่างภาครัฐภาคเอกชน ภาคสังคมและวิชาการเพื่อการป้องกันประเทศอย่างต่อเนื่องในยามปกติ และนำไปสู่การระดมสรรพกำลังเพื่อยกระดับขีดความสามารถของกองทัพให้เพียงพอและทันเวลาในยามไม่ปกติ ทั้งนี้ในยามปกติรัฐบาลจะเสริมสร้างและใช้ศักยภาพของกองทัพสนับสนุนการพัฒนาพลังอำนาจของชาติทุกด้านเพื่อให้ประเทศมีความมั่นคงและมั่งคั่งภายใต้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีความสมานฉันท์ สามารถป้องกัน บรรเทาและแก้ไขปัญหาที่สำคัญของชาติได้แก่ ปัญหาการก่อความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้โดยน้อมนำแนวทางพระราชทาน **“เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา”** และปัญหารักษาความสงบในรูปแบบใหม่ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม ผู้ประสบภัยพิบัติการก่อการร้าย รวมทั้งอาชญากรรมภายในประเทศและที่มีลักษณะข้ามชาติประเภทต่างๆ ซึ่งรวมไปถึงยาเสพติด ผู้หลบหนีเข้าเมือง แรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย การค้าสิ่งของผิดกฎหมาย การค้ามนุษย์ และการกระทำอันเป็นโจรสลัด

33

5.2 พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของกองทัพ ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมด้านความมั่นคง มีขีดความสามารถในการป้องกัน ป้องปรามและรักษาผลประโยชน์ของชาติ สามารถยุติความขัดแย้งได้รวดเร็ว มีระบบการข่าวที่มีประสิทธิภาพ มีขีดความสามารถด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางทหาร รวมทั้งอุตสาหกรรมป้องกันประเทศเพื่อการพึ่งตนเองทางทหารและนำไปสู่การพัฒนา ขีดความสามารถเพื่อความต่อเนื่องในการรบ มีระบบกำลังสำรอง ระบบการระดมสรรพกำลังและระบบส่งกำลังบำรุงที่เหมาะสมกับสถานการณ์ภัยคุกคาม นอกจากนี้จะสนับสนุนการสร้างความร่วมมือด้านต่างประเทศ และด้านความมั่นคงกับประเทศเพื่อนบ้าน ประเทศในกลุ่มอาเซียน และมิตรประเทศเพื่อลดความหวาดระแวง สร้างความไว้วางใจสร้างสันติภาพและความสงบสุข รวมทั้งสนับสนุนภารกิจเพื่อ

สันติภาพและปฏิบัติการเพื่อนมนุษยธรรมภายใต้กรอบของสหประชาชาติ และผลประโยชน์ของประเทศเป็นหลัก

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรี

1. การพัฒนาคุณภาพผลผลิตทางการเกษตร อุตสาหกรรม เกษตรอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม การแปรรูปและผลิตภัณฑ์เพื่อการบริโภคและส่งออก
2. การเสริมสร้างและพัฒนาการท่องเที่ยวการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
3. การยกระดับคุณภาพชีวิต และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
4. การขยายฐานโอกาสและคุณภาพในการศึกษาทุกระดับให้ตรงกับความต้องการประชาชน
5. การส่งเสริมให้กีฬาอยู่ในหัวใจชาวสุพรรณบุรีและมีความสามารถด้านกีฬาสู่ความเป็นเลิศในระดับชาติ
6. การนำการเปลี่ยนแปลงด้านการบริหารและบริการเพื่อประโยชน์ของประชาชน

นโยบายของผู้บริหารตำบลนางบวช

นโยบายผู้บริหารในการพัฒนาตำบลนางบวช โดยเน้นการพัฒนาภาคการเกษตร การศึกษา วัฒนธรรม การเป็นท้องถิ่นน่าอยู่ เศรษฐกิจพอเพียง ชุมชนปลอดภัยเสถียร ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนตามวิสัยทัศน์ขององค์การบริหารส่วนตำบลนางบวช

“ท้องถิ่นน่าอยู่ มุ่งสู่ชุมชนภายใต้สังคมที่ดี เศรษฐกิจดี สุขภาพดี และการบริหารจัดการที่ดี”

นโยบายการพัฒนาของผู้บริหารองค์การบริหารตำบลนางบวช

1. นโยบายพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค

มีนโยบายพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานอย่างเต็มกำลังความสามารถโดยการปรับปรุงถนนโดยการลงหินคลุกใน เขตพื้นที่หมู่ที่ 7 ซึ่งเป็นถนนสายหลักที่ตัดผ่านกลางหมู่บ้านประชาชนใช้เป็นเส้นทาง

34

คมนาคมเพื่อเดินทางไปประกอบอาชีพ ขนส่งผลผลิตทางการเกษตรและสัญจรไปยังตำบลใกล้เคียง และปรับปรุงและซ่อมแซมระบบประปาหมู่บ้าน ขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะให้ครอบคลุมเต็มพื้นที่โดยปักเสาไฟฟ้าและเดินสายแรงต่ำให้ครบทุกหลังคาเรือน ซ่อมแซมไฟฟ้าสาธารณะ ปรับปรุงระบบเสียดตามสาย

2. นโยบายการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

มีนโยบายที่จะช่วยเหลือเกษตรกรด้วยการดำเนินการขุดลอกคลองธรรมชาติเพื่อทำการกักเก็บน้ำเอาไว้ใช้ในการทำการเกษตร และการขุดลอกคู คลองส่งน้ำในเขตพื้นที่รับผิดชอบเพื่อให้เกษตรกรสามารถนำน้ำมาใช้ทำการเกษตรอย่างทั่วถึง ก่อสร้างทางระบายน้ำป้องกันปัญหาน้ำท่วมขัง ก่อสร้างศาลกูกลต.พร้อมประตูปิดเปิดเพื่อใช้เป็นเส้นทางส่งน้ำในการทำการเกษตรของประชาชนในพื้นที่

3. นโยบายด้านการศึกษา

ดำเนินการผลักดันให้เด็กนักเรียนและประชาชนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงโดยสนับสนุนงบประมาณช่วยเหลือในการพัฒนาการศึกษา โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนทุกคนสามารถเรียนรู้ก้าวทันเทคโนโลยีสมัยใหม่โดยให้นักเรียนทุกคนได้มีโอกาสเรียนรู้การใช้คอมพิวเตอร์เบื้องต้น และสนับสนุนให้ประชาชนได้มีโอกาสใช้บริการอินเทอร์เน็ตฟรี โดยทั่วถึง

ในส่วนของคุณัยพัฒนาเด็กเล็ก ให้การสนับสนุนในด้านอาหารเสริม(นม)เด็กเล็กก่อนวัยเรียน (0-5 ปี) และดูแลให้การสนับสนุนอาหารกลางวัน , การตรวจสุขภาพ และจัดหาอุปกรณ์การเรียนการสอน เสื้อผ้า ชุดกีฬา ของเล่น และในส่วนของโรงเรียนประถมบ้านเขาหินให้การสนับสนุนในด้านอาหารเสริม (นม), อาหารกลางวัน และจัดหาอุปกรณ์การเรียน การสอนพร้อมทั้งสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ เช่น กิจกรรมวันเด็ก

4. นโยบายด้านการส่งเสริมสุขภาพของประชาชน

ดำเนินการส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพพลานามัยที่แข็งแรงสมบูรณ์โดยทั่วกัน มีการดำเนินการส่งเสริมกิจกรรมออกกำลังกายอย่างต่อเนื่อง จัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุ ดำเนินการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ เช่น โรคเบาหวาน โรคความดันโลหิตสูง โรคไข้เลือดออก โรคไข้หวัดนก ฯลฯ และดำเนินการอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนในด้านการรักษาสุขภาพอนามัย ออกข้อบัญญัติท้องถิ่นที่เกี่ยวกับกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ และสนับสนุนการโครงการพัฒนาศักยภาพอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.)

5. นโยบายการให้การสงเคราะห์ผู้สูงอายุ, ผู้พิการ, ผู้ป่วยโรคเอดส์ และผู้ด้อยโอกาส

จากข้อมูลที่ได้มีการสำรวจโดยสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลนางบวชและเจ้าหน้าที่พบว่าในขณะนี้ในเขตพื้นที่ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์ ที่มีคุณสมบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองท้องถิ่น พ.ศ. 2548 และระเบียบคณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติว่าด้วย

หลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พ.ศ. 2552 ได้รับเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพครบทุกคนเรียบร้อยแล้ว

6. นโยบายการส่งเสริมอาชีพให้กับผู้ว่างงาน

มีนโยบายที่จะทำการส่งเสริมอาชีพให้กับผู้ว่างงานให้สามารถมาประกอบอาชีพเสริมอื่นๆ นอกเหนือจากประกอบอาชีพรับจ้าง โดยจะทำการประสานงานกับสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดสุพรรณบุรี ศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียน (ก.ศ.น.) และสำนักงานพัฒนาชุมชน ในการที่จะจัดส่งบุคลากรมาทำการฝึกอบรมอาชีพให้กับประชาชนได้มีทางเลือกใหม่ในการประกอบอาชีพเลี้ยงครอบครัว และยังจัดสรรงบประมาณสนับสนุนกลุ่มอาชีพ กลุ่มแม่บ้าน ฯลฯ ในเขตพื้นที่อีกทางหนึ่งด้วย

7. นโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามปัญหาเสพติด

มีการบูรณาการ การทำงานร่วมกับหน่วยงานราชการต่าง ๆ ภาคองค์กรประชาชน เพื่อจะผลักดันการทำงานแก้ไขปัญหาเสพติดให้บรรลุผลอย่างเป็นรูปธรรม สนับสนุนงบประมาณอุดหนุนแก่หน่วยงาน ในการดำเนินการแก้ไขปัญหาเสพติด อาทิ สนับสนุนศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นต้น และนอกจากนี้องค์การบริหารส่วนตำบลนางบวชนางมีการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดองค์การบริหารส่วนตำบลนางบวชซึ่งมีนายกองค์การบริหารส่วนตำบลนางบวชเป็นประธานศูนย์ฯ และปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลนางบวชเป็นเลขานุการศูนย์ฯ และยังมีการการเฝ้าระวังป้องกัน ผู้ติดยาเสพติดรายเดิม และผู้ติดยาเสพติดรายใหม่ รวมทั้งผู้มีพฤติกรรมเสี่ยงที่อาจเกี่ยวข้องกับยาเสพติด โดยจะมีการดำเนินการทั้งด้านการสุ่มตรวจสารเสพติด การบำบัด รักษาให้แก่ผู้ติดยาเสพติด และจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดแก่ประชาชนในตำบล

8. นโยบายการส่งเสริมกีฬาและศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

มีการสนับสนุนงบประมาณในการจัดการแข่งขันกีฬาในเขตพื้นที่ จัดการแข่งขันกีฬาเชื่อมสัมพันธ์ภายในตำบล และส่งกีฬาร่วมแข่งขันกับหน่วยงานอื่น ๆ เช่น การแข่งขันฟุตบอลตำบลคัพ เป็นต้น อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมประเพณีที่ดีงาม เช่น ประเพณีรดน้ำดำหัวผู้สูงอายุในเทศกาลสงกรานต์ ทำบุญตักบาตรวันเข้าพรรษา ประเพณีทำบุญตักบาตรเทโวในวันออกพรรษา การทำบุญวันขึ้นปีใหม่ ประเพณีวันลอยกระทง ฯลฯ

3.2 ปัจจัยและสถานการณ์เปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

เพื่อให้การวางแผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นไปอย่างมีระบบและสามารถทราบถึงข้อมูล และปัญหาความต้องการต่าง ๆ จึงต้องมีการวิเคราะห์ศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลนางบวช เพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนา ในปัจจุบัน และโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่นจึงใช้เทคนิค **SWOT Analysis** มาใช้ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน

1. จุดแข็ง (Strength)

- (1) องค์การบริหารส่วนตำบล มีที่ทำการอยู่ห่างจากอำเภอเดิมบางนางบวชเพียง 5 กิโลเมตรและอยู่ห่างจากจังหวัดสุพรรณบุรี 44 กิโลเมตร มีการคมนาคมที่สะดวก โดยใช้เส้นทางถนนสายสุพรรณบุรี – ชัยนาท
- (2) มีการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานราชการ และหน่วยงานอื่นๆ อย่างต่อเนื่อง
- (3) มีน้ำใช้ในการเกษตรค่อนข้างสมบูรณ์เพราะมีแม่น้ำท่าจีนเป็นแม่น้ำสายหลักไหลผ่านหลายหมู่บ้านในตำบล
- (4) มีสภาพลักษณะพื้นดินที่อุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การเพาะปลูก
- (5) มีเอกภาพในด้านการนับถือศาสนา
- (6) มีการอนุรักษ์ขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง เช่น ประเพณีสงกรานต์ ประเพณีตักบาตรเทโววัดเขาขึ้น (วัดเขานางบวช) ฯลฯ
- (7) ประชาชนพูดภาษาถิ่นเป็นเอกลักษณ์ มีจิตสำนึกรักถิ่นเกิด
- (8) มีผู้นำชุมชนที่มีความเข้มแข็ง มีความรักใคร่สามัคคี
- (9) ประชาชน องค์กรเอกชน ให้การสนับสนุน ส่งเสริม และตรวจสอบ ติดตามการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

2. จุดอ่อน (Weakness)

- (1) ประชากรส่วนใหญ่อยู่ในภาคการเกษตร มีรายได้ต่ำ
- (2) ลักษณะพื้นที่หมู่ที่ 7, 8 เป็นเนินเขาเดี่ยวๆ เป็นอุปสรรคต่อการขยายชุมชน
- (3) ในเขตพื้นที่ประสบปัญหาภัยธรรมชาติซ้ำซาก
- (4) มีพื้นที่สาธารณะไม่เพียงพอ ทำให้การพัฒนาปรับปรุงด้านต่างๆ เช่น สร้างอาคารที่
การแห่งใหม่ การสร้างสวนสาธารณะ การสร้างสนามกีฬา ฯลฯ เป็นไปได้
- (5) เกษตรกรส่วนใหญ่ขาดความรู้ในเรื่องการใช้สารเคมีในการเกษตรมีการใช้สารเคมี

ทำ

ยาก

เกินความเหมาะสมและความจำเป็น ขาดความเข้มแข็งของการดำเนินงานเป็นกลุ่มใน

ด้านการวางแผนการผลิต ไม่มีการวางแผนการผลิตให้สอดคล้องกับความต้องการ

และสถานะตลาด ฯลฯ ทำให้ต้นทุนการผลิตสูง ก่อให้เกิดหนี้สิน

- (6) ไม่มีสถานีนามัยอยู่ในเขตพื้นที่ ทำให้การดำเนินการทางด้านสาธารณสุขไม่สะดวก
- (7) ไม่มีโรงเรียนระดับมัธยมอยู่ในเขตพื้นที่ ทำให้ไม่สามารถสนองตอบความต้องการ

ของเด็กนักเรียน ทำให้เด็กนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อต้องเดินทางไกล ค่าใช้จ่าย
สูงขึ้นเป็นการเพิ่มภาระให้ผู้ปกครอง

37

- (8) ระบบสาธารณูปโภคในเขตพื้นที่ไม่เพียงพอ
- (9) บุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบลบางส่วนยังขาดความรู้ ความเข้าใจในระบบการ
บริหารสมัยใหม่ และระบบเทคโนโลยีต่างๆ

การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก

3. โอกาส (Opportunity)

- (1) มีกฎหมายต่าง ๆ ที่ให้การสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
เช่น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ร.บ.กำหนดแผนและ
ขั้นตอนการกระจาย อำนาจฯ พ.ศ.2542 เป็นต้น
- (2) นโยบายของรัฐบาลเอื้อต่อการพัฒนาแก้ปัญหาชุมชน
- (3) นโยบายของจังหวัดเอื้อต่อการแก้ปัญหาในพื้นที่
- (4) มีการติดต่อประสานงานกับหน่วยราชการอื่นๆและองค์กรต่าง ๆ ทำให้มีวิสัยทัศน์
กว้างไกลขึ้น

4. อุปสรรค

- (1) สภาพการณ์ทางเศรษฐกิจและการเมืองในระดับประเทศ ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น
- (2) งบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลนางบวชยังมีไม่มากเพียงพอ ที่จะ
ดำเนินการในด้านการพัฒนาโครงการขนาดใหญ่ ๆ
- (3) องค์การบริหารส่วนตำบลนางบวชยังไม่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานระดับ
จังหวัดเท่าที่ควร
- (4) ขาดความร่วมมือเป็นเครือข่ายทางธุรกิจ และภาคเกษตร เช่น การร่วมมือกันจัดตั้ง
โรงสีชุมชน
- (5) โรงสีและลานตากข้าวที่รับซื้อข้าวยังเป็นผู้กำหนดราคารับซื้อข้าว ส่งผลให้ราคา
ข้าวต่ำ เกษตรกรขาดทุนหรือหักรายได้แล้วเหลือน้อยมาก เกษตรกรใช้สารเคมีมาก
เกินควรทำให้มีสารพิษตกค้างในร่างกาย ส่งผลต่อสุขภาพ อนามัย